

TAK - A JE KONEC!

Pondělí, 15. října 2007

Je to vlastně z povahy toho, co jsem "vydržela pro klid v rodině, pro budoucnost dítěte". Stalo se to, co se stává tak často byla to pro mě pak velká rána, ze které jsem se těžko dostávala. Bylo to před osmi léty. On měl milenkou, všichni v okolí to věděli, jen já ne... Po oznámení bylo hodně slz a zoufalství.

Skoro nic jsem nevydávala, syn na střední škole a já nebyla schopna vydlat ani na nájem. Tak jsem nakonec šelka, ať si holt dělá, co chce, ale ať mi pomůže udržet syna na škole, t.j. ať zůstane s námi kvůli financím. Nějak se to nakonec slepilo. Pak bylo pár krizovek u něj - byl i bez práce, na podporu atd. Pak se zas poručil, že začne dělat, posléze i jemu. Jen mně tak nějak přibývala práce s rodinou, anebo spíše ubývala. Když jsem ale prosila o alespoň malou pomoc, dostalo se mi jen ironie. Nakonec jsem se dozvěděla, že všechno, co jsem dělala (2x denně teplé a pokladě jiné jídlo, zvládnout nákupy, vaření, nádobí, úklid, praní, veškeré "vyřizování" kolem domácnosti atd.) jsou moje povinnosti, protože se mnou zůstal. Něco se ve mně v ten moment "zlomilo" a já jsem se přestala komunikovat, vlastně jsem se omezila jen na to nutná. Sex se pro mě stal noční můrou, protože jsem přemýšlela, že bych byla trestaná - a jednou i bita. Odstěhovala jsem se tedy do jiné místnosti a vyhýbala se kontaktu. Minulý týden, po jeho kolikadenních oslavách a pozdních odchodech, nebo i nepříchodech, jsem se přiměla dotázat. Nemá přítelkyni a po jeho kladné odpovědi navrhla rozvod. Jenže - rozvádět se prý nechce, protože, po tolika letech. Ale nechce ješitně do starého železa a se mnou nic není. Tak jsem v klidu navrhla rozvod a konečně po roce a půl mu sdělila, co mi vlastně psal doslova za truma, když mě přemýšlel o sexu fackoval se slovy, že vaření stojí za H... a sex za H... a pak mi jako odpuštění poručil orální sex (samožřejmě to nešlo). Okamžitě po mém sdělení jsem mu přemýšlela jeho účet, který jsem do té doby obhospoďovala a zrušila svůj přístup k účtu. Úspory jsem mu nechala. Polovinu budu mít za pár dnů a okamžitě ji podávám na soud. Rozdělili jsme si místnosti v bytě. Tvá se uraženě. Myslíte, že jsem ho opravdu tak urazila, že jsem nezvousla dál milenkou, (když já už dávno asi holt už sexuálně žít nebudu?) a že jsem po letech "sloužení" za to, že vlastní dítě nechal dostudovat, tak nevděky za to trochu volně "dýchat"? Helena ODPOVĚŽ: Milá Heleno, určitě nejsem první a jediná, kdo ti gratuluje k rozvodu. Úplně chápu tvoje tehdejší dilema - přivést syna do domova, respektive o jaké také životní zabezpečení a relativní komfort. Sice se vědělo, že kdysi má myslet především na sebe, na svůj život, že ti nějaké nevrátí to, co pro něj děláš, ale vlastně to máma dělá pro sebe, pro svůj cit - mateřství. "Když už jsem dítě přivedla, tak ho uvedu i do života". OK, to jsi úspěšně dokázala, a jak je vidět, to ti i dodalo tu potřebnou odvahu k absolutnímu a radikálnímu řešení. Neboj, teď už bude všechno jen fajn, teď už bude mít jen nejlepší, protože to zlé a fuj sis už vybrala a nadoživotí. A nemysli si, že je všem dnů konec... Nemysli, že bys byla tak stará, abys si ještě nějakého milého a hodného kamaráda nenašla. Dnes jsem si při jednom psaní vzpomněla na H. Ráčekovou, mou zesnulou kamarádku. Tedy spíše na její mámu. Ta se s tím "nejlepším chlapem" jejího života seznámila a jako dáma v letech... A jak romanticky: chodila na hřbitov zalévat toho předchozího protivu a tak se seznámila s panem řídícím ve výslužbě, který tam chodil ošetřovat hroby. Nu, slovo dalo slovo, pak se vzali a prošli spolu ještě téměř dalším dvacet let nádherného života... A určitě je "v letech" zdaleka nejší ... Udělala jsi dobře. d@niela